

THE NEW HOUSE

BLADEFREGA

บ้านหลังใหม่

THE FAMILY · 10

ทันทีที่แต่งงานกัน พวกเขาตัดสินใจไปอยู่ที่ Cosenza

ที่นั่นคือที่ประจำการอย่างเป็นทางการของพ่อผม และ Gillette ก็ส่งจดหมายและวัสดุของบริษัททั้งหมดไปที่นั่น

แม่ของผมกำลังตั้งครรภ์ลูกคนแรก

ย้อนไปในทศวรรษ 1960 ไม่มีใครรู้เพศของทารกล่วงหน้า

การตรวจที่มีอยู่ในตอนนั้นทั้งรูลำร่างกายและเสียง และไม่มีใครยอมเสี่ยงกับเด็กที่ยังไม่ได้เกิดด้วยซ้ำ

ฮา ๆ ๆ ๆ

คริสต์มาสปี 1963 มาถึง

Gillette อนุมัติให้ย้ายพ่อของผมไปที่ Reggio Calabria

แม่ของผมมีความสุข

ลูกของเธอจะได้เกิดในที่ที่เธอรู้จักดีที่สุด

เมืองของเธอ

มีมุกตลกหนึ่งที่ถูกลำเลียงไปตามทางเดินในบ้าน:

“คงเป็นโศกนาฏกรรมแน่ ถ้ามีใครดูบัตรประชาชนของลูกฉันแล้วพบว่าเขาเกิดที่ Cosenza ญาติ ๆ ของฉันจะคิดยังไง?”

ฮา ๆ ๆ ๆ

พวกเขาได้อพยพไปที่อยู่ห่างจากบ้านของตายายผมเพียงสองร้อยเมตร

ข้อสันนิษฐานที่เห็นได้ชัดคือแม่ของผมซึ่งอายุเพียงสิบเจ็ดปีจะมีครอบครัวคอยช่วยเหลืออยู่ใกล้ ๆ

บางทีอาจมีใครสักคนช่วยดูแลเด็กเมื่อจำเป็น

แต่ชีวิตตัดสินใจเล่นเกมอีกแบบหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกสาวร้าวฉานอยู่แล้ว

พ่อของเธอเชื่อว่าการอบรมสั่งสอนแก้ได้ด้วยการตี

มันไม่เคยได้ผล

ไม่เคยสักครั้ง

แม้แต่ตอนที่แม่ของผมพยายามใช้วิธีเดียวกันกับลูก ๆ ของตัวเองในภายหลัง
ผลลัพธ์ก็เหมือนกันทุกประการ

ล้มเหลว

สาว

สวย

สะดุดตา

และเป็นปีศาจตัวจริง

เธอคิดไว้อยู่ได้เป็นร้อยก่อนมือเช้า และลงมือทำอีกเป็นร้อยก่อนมือเย็น

แต่เธอคือแม่ของผม

Teresa พี่สาวของผมเกิดในเดือนมกราคม 1964

เด็กผู้หญิง

ไม่มีญาติคนไหนรับมาเยี่ยม

ส่วนใหญ่มาถึงหลังจากนั้นหลายสัปดาห์

ราวกับว่าเพ็งมึนงานศพเกิดขึ้น

นั่นคือวัฒนธรรมของเมืองหนึ่งในอิตาลีตอนใต้ ที่เชื่อกันว่าทรัพยากรที่แท้จริงของ
สังคมคือผู้ชาย

เพศชาย

สังคมเดียวกันนี้ยังต้องใช้เวลาอีกหกสัปดาห์กว่าจะค้นพบว่าความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น

บางทีวรรณกรรมของผมอาจเป็นผู้เปิดประเด็นนี้

แต่การเข้าใจมันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เอะละ สิบสามเดือนต่อมาผมก็มาถึง

กุมภาพันธ์ 1965

แล้วจู่ ๆ สามโหราจารย์ก็ปรากฏตัวจาก Cosenza และทุกหมู่บ้านโดยรอบ
งานฉลอง

หายาหยามาถึงแล้ว

วงศ์ตระกูลจะได้สืบต่อไป

พ่อของผมเป็นผู้ชายที่กระฉับกระเฉง

ในแปดปีต่อมา ลูกอีกสิบคนก็อาจเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ

แต่กลับมีการทำแท้ง ครึ่งแล้วครึ่งเล่า

พ่อของผมไม่ชอบยุ่งยางอนามัยเพราะเขาอ้างว่ามันทำให้เขาเสียศูนย์

แม่ของผมชอบอีกวิธีหนึ่งมากกว่า

เธอใช้บัตรเครดิต

หมอจัดการปัญหาให้

บ่ายวันหนึ่งแม่ของผมไปร้านทำผม

เหมือนที่เกิดขึ้นเสมอในสถานที่แบบนั้น มีการเล่าความลับให้กันฟัง

มีคนเอ่ยขึ้นมาว่าลูกชายของเจ้าของบ้านเขากำลังจะแต่งงาน และพวกเขากำลังหา
ผู้เช่ารายอื่นมาแทนเรา

แม่ของผมเก่งคณิตศาสตร์มาก

เธอกลับมาบ้าน เรียกพ่อของผม แล้วยื่นสมการง่าย ๆ ให้

“ภายในเจ็ดวัน ซื้อบ้านใหม่ซะ เราจะย้ายออก”

พ่อของผมมีรายได้เพียง 750,000 ลีราต่อเดือน

แต่แม่ของผมมีร้านขายเครื่องเย็บปักถักร้อยและเสื้อผ้า

โทรศัพท์ที่ไปหาปู่ของผมครั้งเดียว เงินก็ปรากฏขึ้นมาทันที

นายหน้าอสังหาริมทรัพย์พาพ่อของผมไปดูพาร์ตเมนต์ที่ยังดิบ ๆ และสร้างไม่เสร็จ

เจ้าของต้องการเจ็ดล้านลีรา

ในบัญชีของพ่อผมมีเงินเจ็ดล้านลีราพอดี

ไม่มากกว่านั้นแม้แต่ลีราเดียว

ไม่น้อยกว่านั้นแม้แต่ลีราเดียว

เขาเชื่อมั่น

อพาร์ตเมนต์นั้นมีผนังด้านใน

นอกนั้นไม่มีอะไรเลย

ไม่มีโครงสร้างที่เสร็จสมบูรณ์

ไม่มีระบบสาธารณูปโภคที่ใช้การได้

แม่ของผมอยากจะฆ่าเขา

“แล้วเราจะไปนอนกันที่ไหนวะ ในเมื่อไม่มีทั้งประตู หน้าต่าง และห้องน้ำ?”

พ่อของผมหัวเราะ

“ฉันคือ Frega”

“ภายในเดือนพฤษภาคม 1973 เราจะได้อยู่บ้านใหม่”

ในเดือนมีนาคม 1973 Frega อีกสองคนก็มาถึง

ฝาแฝด

หลายปีต่อมาพ่อของผมจะพูดว่า:

“แต่พ่อถอนออกมาทันแล้วนะ พวกมันเข้าไปได้อย่างไร?”

และผมก็ตอบเหมือนเดิมทุกครั้ง ขณะที่ทุกคนหัวเราะ

“ปัญหาไม่เคยอยู่ที่การเข้าไปหรือการรับพ่อ ส่วนนั้นง่าย”

“ปัญหาคือการออกมาให้ทันเวลา”

“บางทีพ่ออาจจะจังหวะไม่ตรงก็ได้”

“นาฬิกา Bulova ของพ่อเดินช้าไปไม่กี่วินาที”

ฮ่า ๆ ๆ ๆ

เขาไม่เคยกู้เงินธนาคาร

ไม่มีสินเชื่อบ้าน

ไม่มีเงินกู้

เพื่อน ๆ และคนที่รู้จักเขาให้เครดิต

และเขาไม่เคยผิดคำพูด

วันที่ 30 พฤษภาคม 1973 เราย้ายเข้าไป

มีแค่พ่อกับผมที่จัดการขนย้ายเกือบทั้งหมด

หลังจากขนเฟอร์นิเจอร์มาสองวัน ผมซึ่งอายุแปดขวบลากเครื่องซักผ้าขึ้นบันได
สามชั้นเข้าไปในอพาร์ทเมนต์ด้วยตัวคนเดียว

ในที่สุดเราก็ได้อยู่ในบ้านของเราเอง

จะไม่มีใครไล่เราออกไปได้อีก

อย่างน้อยนั่นก็คือทฤษฎี

หลายปีต่อมาพ่อแม่ของผมเสียชีวิต และน้องชายคนหนึ่งของผมก็หาทางยึดทุกอย่างไปครอบครองได้

แต่นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ลาก่อนครับ พ่อ

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂️